

ОБУЧАВАЙ СЕБЕ СИ В БЛАГОЧЕСТИЕ КАРИ БЛЕЙК 05.03.2017

Добро утро? Как се чувствате? Всички сте добре? Много ли ми се ядосахте? Искането просто да се уверя. Нямам намерение да променя нищо. Амин. Моят пастор казваше: “Истината ще те ядоса. Ще те освободи, но първо ще те се ядоса.”

Обикновено точно така се случва. Ако хората отделят минутка да се успокоят, те осъзнават, че казаното е истина. Преди да започнем – едно съобщение за следващата неделя... Адам, ти вече им каза? Съжалявам, не чух всички съобщения. Но чух свидетелствата. Бяха невероятни. Какво още има? Ок, рождени дни. Петък, 3-ти март беше рожденият ден на моята внучка, Сияна. На 4-ти март имаше рожден ден моят внук Левис и следващият четвъртък, 9-ти март, е рожденият ден на моя син Джон. Други рождени дни, за които не знам? Аз не помня рождени дати, трябва да ми се напомня. Ако някой от вас е имал рожден ден, Бог да те благослови. Имай един чудесен рожден ден. Радвам се за твоя празник.

Нека сега си вземем Библиите и отидем на Галатяни 5-та глава. Днес ще говорим за нещо важно, което Писанието ни казва да вършим. Първо, ще прочетем Галатяни 5:22-23 и след това ще ви кажа темата тази сутрин.

Галатяни 5:22-23

22. А плодът на Духа е: любов, радост, мир, дълготърпение, благост, милост, милосърдие, вяност,

23. кротост, себеобуздание; против такива неща няма закон.

Това означава, че можеш да вършиш тези неща винаги, колкото дълго искаш. Една от думите, на които хората не обръщат внимание и дори не знаят какво означава, е думата **себеобуздание**. Тази дума в Конкорданса на Стронг е номер 1466 - ἐγκράτεια (enkrateia) и означава буквално *себеконтрол*. Помислете върху това – себеконтрол. Не означава Божествено контролиран, означава самоконтролиран.

“Добре, нали ние трябва да сме контролирани от Бога, не от себе си.”

Да, това е истина, но аз говоря за друго. Ти трябва да си контролиран от Божия Дух, но за да си контролиран от Духа, трябва да се самоконтролираш, за което силата идва от Духа и затова е плод на Духа.

С други думи, Божественият характер и природа са част от теб и когато ти упражняваш себеконтрол, тоест контрол над плътта си, ти се поставяш под контрола на Бога – отказваш се съзнателно от своята природа и характер и приемаш Неговата природа и характер. Амин. Много прост отговор.

В 1 Тимотей, глава 4, стих 7, където Павел пише на Тимотей, се казва:
„7. А отхвърляй скверните и бабешките басни и обучавай себе си в благочестие.“
Това е темата тази сутрин – **Обучавай се в благочестие.**

(Бел.преводача: в английския превод на Библията пише буквално: „Тренирай се да се уподобяваш на Бога“, което е по-близо до значението в оригинала. Думата на гръцки, която означава святост или оприличаване на Бога, е преведена като “благочестие” на български навсякъде, където се среща в Новия завет – общо на 15 места. Моля, да се мисли за оригиналното значение на думата там, където в цитираните стихове пише “благочестие”).

Вижте по-нататък стих 8:

Защото телесното обучение е за малко полезно; а благочестието е за всичко полезно, понеже има обещанието и за сегашния и за бъдещия живот.

Павел казва също във 2-ро Тимотей 3:12:

Но и всички, които искат да живеят благочестиво в Христа Исуса, ще бъдат гонени.

Затоа ние знаем, че да живееш благочестиво е добро, но ще има последствия – ще бъдем преследвани. Да разгледаме стих 8 - благочестието е за всичко полезно – не само за този, но и за бъдещия живот. Добро и правилно е да живееш благочестиво, независимо от гоненията.

Когато казвам да живееш благочестиво, нямам предвид само да вършиш определени благочестиви дела, а това да е начин на живот. Може да си благочестив в определени действия, но в Словото се казва да се обучаваме в благочестие. Това означава, че има постоянен растеж в благочестието и ти трябва да се усъвършенстваш – да ставаш все по-добър в това да живееш благочестиво, като прекарваш все повече време с Бога. Амин. Много е просто.

Нека да погледнем тази дума – **обучавай**. В Конкорданса на Стронг тя е номер 1128 γύμναζε (gymnaze). Давам ви номерата, за да можете сами да ги погледнете. Водете си бележки и като се приберете у дома изследвайте, разгледайте стиховете, проверете значението на думите в речника, направете самостоятелно изучаване. Недейте само да идвате, да слушате и да си мислите “Ок, чух го, изпълних си задачата, взех си билетчето за тази седмица“. Това не е целта на тези послания, разбирате ли?

Така, думата е номер 1128 - γύμναζε (gymnaze). От тази дума произлиза думата gymnasium. Това означава буквално – *да практикуваш, да тренираш*. Значението е да се тренираш в благочестие или да се дисциплинираш в благочестие.

(Бел.преводача: Отново отбелязвам, че значението на думата в гръцкия оригинал не е благодост или блага чест, а святост или уподобяване на Бога. Това би трябвало да е и значението на българската дума „благочестие“, но виждам, че много малко хора са наясно с това.)

В стиха се казва „да се обучаваш в благочестие“ - това означава, че благочестието е нещо, което можеш да практикуваш. То вече е в теб, но ти трябва да го практикуваш все повече, докато стане това, което си ти.

Благочестието трябва да расте в теб все повече, всеки ден. Всеки следващ ден, ти трябва да си по-благочестив. Ти можеш да се тренираш – да дисциплинираш себе си в благочестие. Дисциплината е свързана с това да ставаш все по-благочестив, все повече Божия характер да се изявява чрез теб.

Себедисциплината – единственото дисциплиниране, което можеш да упражняваш, е над плътта си – означава да се дисциплинираш да живееш по определен начин. Ние сме дух, душа и тяло. Ние се новораждаме, когато приемем жертвата на Христос, но тялото ни остава същото. Да, може да си изцелен при новородението си, но тялото ти остава същото. Душевността ти вероятно е променена до някаква степен, но има и наша част.

В Словото се казва в *Римляни 12:1-2*:

1 И тъй, моля ви, братя, поради Божиите милости, да представите телата си в жертва жива, света, благоугодна на Бога, като ваше духовно служение.

2 И недейте се съобразява с тоя век {или: свят}, но преобразявайте се чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит що е Божията воля, – това, което е добро, благоугодно Нему и съвършено.

Обновяването на ума е нещо, което ние трябва да вършим. Ние сме новородени, имаме Божия Дух, но ние трябва да обновяваме своя ум, така че да бъде в съгласие с Духа, който живее в нас. Тогава нашето тяло ще се промени също, защото ще служи по различен начин.

Когато имаш Святия Дух и обновяваш ума си, тогава тялото ти ще върши това, което е добро и правилно пред Бога, защото тялото се подчинява на това, което си ти. Затова ти трябва да дисциплинираш себе си да живееш по определен начин.

Има това погрешно разбиране: “Добре, ще накараме хората да вършат това, което е правилно и тяхното поведение ще промени техния ум”. Има някаква истина в това. Има една обаче много неприятна част. Както сме виждали години наред в църквите, хората знаят какво се очаква от тях за да бъдат приети в църквата, но сърцето им никога не се променя. Хората знаят как да се обличат, как да се държат и как да говорят, но нищо не се е променило вътре в тях.

Затова поемаш голям риск, когато си мислиш, че ще промениш човека, променяйки неговото външно поведение. Това работи само до известна степен. Далеч по-добре е, първо човекът да се промени отвътре като разбере кой е той в Христос и от това ново убеждение да промени своите действия и тялото съответно ще се покори на новия начин на мислене.

Наистина при ходенето с Бога, не става въпрос толкова за промяна отвън навътре, колкото промяна отвътре навън. Това е по-добрият начин да се случат нещата. В противен случай, много бързо влизаш в легализъм. Ние не искаме хората да се променят само външно, затова наблягаме на вътрешната промяна.

Напоследък често сте ме чували да говоря по тази тема “Увери се, че сърцето ти е променено и че действително си новороден”. Словото е много ясно по този въпрос. Христос казва: “Има широк път, който води към разруха и тесен път, който води към живот”. Той казва всъщност, че много хора се опитват да стигнат до живота, но го пропускат и тръгват по широкия път. Казва още, че само някои намират тесния път. Затова знаем, че мнозинството ще сбърка пътя. Библията не посочва числа, но се казва някои и много.

Тъжно е, когато хората се подвеждат по масовото мислене. Те смятат, че ако паркингът пред крайпътен ресторанта е пълен, храната трябва да е страхотна. Не е задължително. Всички може да са там за първи път и никога да не се върнат отново. Може изобщо да няма добра храна, добро обслужване или изобщо нещо, което да си заслужава.

Но хората по същия начин преценяват и църквите. Огромна е, най-голямата в града... трябва и да е най-добрата. Не, това по-скоро е най-голямото доказателство, че църквата не е добра. По всяка вероятност Словото там е разрежено до такава степен, че хората не трябва да се променят за да бъдат част от тази църква. Ако не ми се налага да се променям, за да бъда част от Божията църква на земята, то тогава аз изобщо не съм част от нея. Целта на църквата е промяната. Ако не ми се налага да се променям, значи това място не е истинско. Целта на Бога е ние да се променяме по Неговия образ.

Затова в Марк глава 16 се говори за ученичеството. Казва се, че ние трябва да правим ученици. Казано с други думи, това означава да променяме хората. Да им проповядваме те да приемат Христос и да се обучат да променят живота си в Христос. Не да променят мисленето си до степен, до която да казват “О, да, аз съм съгласен с тяхното разбиране”. Но да променят начина си на живот.

Една от най-големите лъжи на дявола, която се разпространява в църквите отдавна, но набира все по-голяма популярност е, че човекът може да е новороден, но животът му да си остане същият. Това е физически и духовно напълно невъзможно. Ако ти си променен отвътре, ти ще бъдеш различен и отвън. Точно толкова просто е.

Ако сте посещавали нашия курс за ученици или сте слушали нашите послания през последните няколко месеца, знаете, че разглеждаме една от заповедите, които Исус даде – да се правят ученици.

Той не каза “Идете по целия свят и накарайте хората да вземат решението да приемат Христос”.

Не каза “Идете по целия свят и кажете на хората, че всичко е наред и всичко ще се оправи”.

Не каза нищо от това. Но каза “вървете по целия свят и правете ученици”. Учете ги да следват всичко, на което Исус учеше първите 12 ученика. От това следва, че нашият живот трябва да наподобява живота на първите 12 ученика. И ако това не е така, то има области от живота ни, които се налага да променим.

Исус не призова никой просто да стане вярващ. И дяволът вярва и трепери, но не е спасен, а е противник на Бога. Исус не ни призова просто да вярваме, Той ни призова да бъдем последователи, подражатели, ученици. Това, което ще чувате все по-често от този амвон, е призива за ученичество. Истинско ученичество, което изисква промяна на ума, на сърцето и на тялото. Това означава, че сърцето ти се променя, когато се новородиш, ти променяш ума си според Божието Слово и тялото ще се покори - тоест действията, които тялото извършва, ще се променят. Ще има много неща, които тялото ще престане да върши, защото умът ще му дава различни команди. Тялото ще се покори не само в областта да не върши грях, но и в областта на болестите и немощите, които са също победени.

Един от аспектите на ученичеството е Римляни 12 глава, в която се казва, че ние представяме телата си като жертва свята и Богоугодна. Има много изисквания за жертвата и едно от тях е да няма петно или недостатък. Хубавото в това е, че като представиш тялото си като жертва, първото, което ние правим, е да те изцелим. Амин. Бог иска всеки човек да бъде изцелен.

Разглеждаме **себедисциплината – обучавайте се в благочестие**. Думата благочестие в 1-во Тимотей 4 глава, стих 7 е номер 2150 в Конкорданса на Стронг и е думата εὐσεβείαν (eusebeian). Тази дума означава *святост, посвещение и оприличаване на Бога*.

Тази дума eusebeian в Библия Кинг Джеймс е преведена по два начина – уподобяване на Бога (оприличаване на Христос) или святост.

(Бел.преводача: В българския превод навсякъде е преведена като благочестие).

Когато се казва „обучавай се в благочестие“, значението е „усъвършенствай се в святостта“. В църквата често се чуват изрази като “Аз съм свят в Духа, само това има значение”. Не, това не е вярно!

В Словото се казва, че Бог иска да представим нашите дух, душа и тяло святи до Неговото идване. Това означава, че той иска да си свят не само в Духа, но да си свят в тялото и душата си.

Невъзможно е да си свят в Духа, а в тялото си да живееш като дявол. Добро дърво не може да дава лош плод и лошо дърво не може да дава добър плод. Може да не ви давам коя глава и кой стих точно цитирам, но ако слушате думите ми, това, което ви говоря, е Библията.

Дяволът се опитва да заблуди колкото се може повече хора, че можеш да разделиш живота си на две различни части – духовен живот и естествен физически живот; и това, което има значение пред Бог, е твоят духовен живот, не твоят физически живот. Не, това изобщо не е християнско разбиране. Ние наричаме това разбиране Ню Ейдж (религията на новото време), но всъщност това е Олд Олд Ейдж (много старо вярване), защото то съществува още от времето преди Христос.

Ако приемете идеята за двойствения живот – Дух и плът (физическа част), приемате древноизточна философия, която е започнала да навлиза в църквата през 60-те години, когато църквата приема йогата и източните практики за част от духовния живот. Бях шокиран, когато прочетох това “Йога-практиките в Америка са най-разпространени в християнските църкви”.

По-скоро бих казал в така наречените християнски църкви. Ще водя поучения точно по тази тема, които вероятно ще носят името “Язденето на троянски кон”, защото ще разглеждат точно троянските коне като погрешни религиозни разбирания, които са навлезли в църквите под формата на упражнения, психология, съветване и подобни неща. Ще разгледаме как са възникнали и навлезли и защо Библията е против тези неща.

Днес искаме да подчертаем, че ти можеш да се тренираш - да се дисциплинираш в святост и да растеш в святост и в уподобяване на Христос.

Първо разгледахме Галатяни 5:22-23, където се използваше думата себеобуздание. Един от плодовете на Духа е *себеконтрол*, тоест Духът на Бога в нас изработва способност да се себеконтролиране. Толкова много стихове говорят за необходимостта от себеконтрол.

Например в 1 Йоан 5:18 се казва: „а роденият от Бога, пази себе си и лукавият не го докосва “. Защо дяволът не го докосва – защото той сам се пази. Тук отново смисълът е, че човекът упражнява контрол над себе си, има себеобуздание.

Ако ти имаш себеобуздание (себеконтрол), ти се самодисциплинираш така, че дяволът да не може да те докосне. Разбирате ли ме? Тези неща са толкова прости, че съм изумен как църквата ги е игнорирала. Това е част от Словото.

Влиянието на Божия Дух в живота ни ще ни води към себеконтрол и този себеконтрол ще обгръща святостта или уподобяването на Христос. От себеобузданието идва способността да обуздаваш езика си, както говорихме предния път. Себеобузданието те отвръща от хуленето, от съгрешаването в гнева – това също са аспекти на себеобузданието.

Във всеки един момент ти имаш възможността да решиш да реагираш по начин, който не открива Божия характер, а е от плътта. Врагът се опитва да те притисне да реагираш по плът, да те хване в плътта. Но Божият Дух непрекъснато работи заедно с теб, снабдявайки силата в теб, за да отговориш със себеконтрол. Говорили сме по темата да се самоуправляваш. Християните казват: „Не искам да се управлявам. Искам Бог да не ме управлява!“.

Това би било коректно, ако ние не сме свързани с Бога и не сме Един Дух с Него. Но ние не искаме да се отделяме от Бога с думи като “Искам Бог да ме контролира, не аз да контролирам себе си”. В църква, когато кажеш “себе си”, започват да се гледат от високо „Не, не искам да имам нищо общо със себе-то си.“ Но това „себе си“ всъщност е предназначено да ни обърне внимание към нашата част.

НИЕ трябва да предадем волята си на Божията; нашият ум, душа, тяло – всяка част от нашето същество следва да представим пред Бога. Всяка част от нас да се изпълни с Неговия Дух така, че да сме под Неговото влияние. Хората не осъзнават силата на Божия Дух. Те смятат, че дяволът може да ги накара да направят всичко. Разгледахме вече тази тема, че дяволът може да те накара да извършиш само това, което ти си се съгласил да извършиш. Дори и в това отношение, демонично обсебеният човек е в положение, в което е могъл да се постави под влиянието на дявола. Това разбирате ли го? Демоничното обсебване е демонично влияние, при което човекът до такава степен е допуснал дявола да му влияе, че волята му да му се противопоставя се е пречупила напълно.

Ще ви дам пример със себе си. Аз направих обещания пред Бога, когато бях на 9 години да не съм зависим от алкохол и всички останали вредни навици. Колкото повече държах да обещанията си, толкова по-трудно ставаше някой да ме накара да ги погазя. И дойде момент, в който интуитивно отхвърлях всяко предложение и човек само би си загубил времето да ме накара да направя това, което вече бях решил в себе си да отхвърля.

Ако бях погазил обещанието си малко след като го дадох и след това го нарушавах веднъж седмично, то скоро след това щях да го нарушавам три пъти седмично, след което 5 пъти седмично... И тогава щях напълно да зачеркна обещанието и да погазя и всичко друго, което бях обещал. Защо? Защото колкото по-лесно и бързо прекрочиш обещанието си, толкова по-трудно устояваш следващия път на изкушението да направиш същото. Това важи не само за алкохол и наркотици, но и за всеки друг грях. Можеш все повече да позволяваш на дявола да ти влияе, като се поддаваш все по-лесно на съблазни.

Добре, ако това е духовна истина, то тя важи и за другата духовна страна. Колкото повече се покоряваш на Святия Дух, толкова по-лесно е за теб да го правиш всеки следващ път. Ние често мислим за увеличаването на духовното влияние с покорството

само в негативен смисъл - колко лесно е да се подадем на злото и колко трудно е да вършим добро.

Но едно и също важи и за доброто и за злото. Колкото повече добро вършиш, толкова по-лесно ти се отдава да го вършиш. Амин!

В Словото се казва в *Римляни 6:13* *“Нито представяйте телесните си части като оръдия на неправдата; но представяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите, и телесните си части на Бога като оръдия на правдата”*.

Виждаме, че има непрестанно представяне на тялото под влиянието на Святия Дух. Ако дяволът ти говори, гарантирам Ви, че Святия Дух също Ви говори. Проблемът е, че когато си свикнал да слушаш гласа на дявола, ще чуеш далеч по-силно неговия глас, отколкото този на Святия Дух. Затова се налага да практикувате покоряване на Святия Дух. Пълнен контрол на дявола (обсебване) или пълен контрол на Святия Дух се определя от степента на влияние, което ти си допуснал в живота си.

Д-р Съмрал е бил викан пред съда като експертен свидетел за демонично обсебване и представители на властта са го разпитвали за демоничното обсебване и степените на обсебване. Затова той е формулирал 7 степени на това, през което човек преминава, за да бъде напълно демонично обсебен. Ако достигнеш до 5-тата степен обикновено или си мъртъв, или си заключен някъде. Тогава ти вече си бил под достатъчно голямо влияние, за да стигнеш до затвора или да умреш.

Въпреки че степените са 7, повечето хора не стигат до последната. Няма толкова голямо значение дали демонът притежава (обладава) човека или само му влияе по някакъв начин. Важното, което разглеждаме днес, е доколко човекът слуша дявола и му се покорява. Фокусът е – това, което слушаш, ти оказва влияние.

Не е нужно да е едно и също нещо. Гарантирам ви, че ако си пуснете телевизора и слушате 3 часа вечер, вие чувате един и същ глас, който ви говори чрез 25-30 човека. Програмите са различни, но духът зад тях е един. Например, в почти всички програми ще видите, че хомосексуализмът се приема като нормален начин на живот. Това присъства във всяко едно шоу. Защо? Защото има дух, който стои зад Холивуд и упражнява влияние. Хората го виждат и казват: “Е, какъв е проблемът? Това се появява толкова рядко! Само за няколко минути всеки епизод”.

Да, точно по този начин ти оказва влияние и те прави все по-малко чувствителен към злото зад показвания начин на живот. Не искам да звуча като стар петдесятеен проповедник, но това е истината. Дейвид Уилкерсън казваше: „Може да познаете колко къщи притежава дяволът по двата дяволски рога на антената над тях“. Сега това не е толкова явно, защото цялото окабеляване е под земята, но принципът е следният: Ти се привързваш към това, на което обръщаш внимание. А това, към което си се привързал, е това, което те ръководи.

Хората стигат до момента на осъзнаване: “Трябва напълно да отрежа някои неща от живота си, ако искам да раста в святост и Христоподобие”. Точно толкова просто е. Това спада към „упражнявайте се в благочестие“ (*на английски и в оригинала – тренирай се в святост*). Свят означава отделен от плътските дела за святи дела в Бога. Хората казват: „Но аз съм свят в Духа, независимо от моите действия“. Не, ако ти не си свят в действията си, ти няма да останеш дълго свят.

Това, което вършиш, ще окаже влияние на това, което е вътре в теб. „Не вярвам, че това може да се случи“. Тогава ти не вярваш в Божието Слово, защото в Римляни 12 се казва: „И недейте се съобразява с тоя век“. Значението на този стих е – не се оставяйте светът да ви оформи, което доказва, че светът може да ви оформи по образа на този, който е в света. А светът ви оформя отвън навътре. Как? Чрез вашите очи и вашите уши.

Разглеждаме *1 Тимотей, глава 4, стихове 9 и 10.*

9. Това слово е вярно и заслужава приемане;

10. понеже за това се трудим и се подвизаваме, защото се надяваме на живия Бог, Който е Спасител на всичките човеци, а най-вече на вярващите.

Тук не се казва най-вече за вярващите. Казва се, че Бог е представил спасение пред всички, но спасява тези, които вярват. Трябва да вярваш, за да бъдеш спасен. Но не можете да разделите „Исус като Ваш Спасител“ от „Исус като Ваш Господар“. Няма хора, за които Исус да е Спасител, но не и Господ (Владетел/Господар). Или е и двете, или нито едното. Ясно ли е?

Никъде в Словото не се казва – приеми Исус за личен Спасител. Казва се: да го признаем като Господ – Господар/Владетел на живота ни. Няма възможност да приемеш прощение на греховете без да приемеш отговорността да следваш Исус по начина, по който Той ни е казал да живеем. Разбирате, нали? Не знам колко по-ясно от това да го кажа.

Ако по някакъв начин сте били във фалшивата увереност, че Исус е вашият Спасител, но да бъде Господар на живота ви – това е само за много духовните и посветени хора, тук съм да ви кажа, че живеете в заблуда. Има само едно спасение и то е **да бъдеш В Исус Христос**. Не е в това, че Той е умрял за теб, а в това, че ти живееш за Него. Там е спасението. Това нали е ясно? Много е просто за разбиране.

Продължаваме със стих 11.

11. Това заръчвай и учи.

12. Никой да не презира твоята младост; но бъди на вярващите пример в слово, в поведение, в любов, във вяра, в чистота.

Не съм планирал да ви говоря за тези неща. Святият Дух ги е планирал и ми даде всеки един стих, който разглеждаме. Така, Павел заръчва „Бъди пример“. Хората трябва да виждат, че ти живееш по определен начин. Как?

Пример в Слово. Трябва да говориш като вярващ. Не като разклатен във вярата или съмняващ се, не както говорят езичниците, но да говориш като вярващ.

Пример в поведение – пример в твоя начин на живот. Един от начините да познаеш какво е важно за теб е да погледнеш банковата си сметка. Къде харчиш парите си? Не, няма да събираме дарения, не го казвам в тази насока. Ако харчиш най-много за забавления, ако даваш повече за чай и кафе навън, отколкото за мисионерство, не твърди, че си християнин. Това е истината. Не можем да казваме, че сме се посветили на Бога, да знаем, че Бог е посветил Себе си на спасението на човечеството и да харчим почти всичките си пари за себе си. Амин.

Много тихо стана. Добре беше да имаме орган тук, който да отбелязва, че нещо се случва.

След това – *пример в любов.* Да даваме без да очакваме в замяна. Можеш да разбереш много за човека по начина, по който се отнася с тези, които не могат да му отвърнат с нищо. Например – как се отнася човек към обслужващия персонал. Дали търси контакт или ги гледа отгоре, или изобщо не ги забелязва. Те са хора, които могат да имат нужда от помощ и се предполага, че ти си човекът, който трябва да я даде. Не знаеш през какво са преминали, не знаеш кой е бил последният клиент и как се е отнесъл към тях. Може да имат нужда от насърчение в този момент, а ти не би трябвало да си поредният човек, който ще ги насърби. Не искаш те да се нуждаят от насърчение, защото ти си бил този неприятен клиент.

Накрая – *бъди пример във вяра и чистота.* Чухте ли това – в чистота. Нашите думи трябва да бъдат чисти. Не да говорим каквото ни падне. Виждал съм хора, които говорят грозно и после като заповядат на болестта да напусне, очакват да им се покори?! Това НЕ е въпрос на превключване – от недуховен начин на живот към духовен. Или е начин на живот, или не е. Вярата не е нещо, което включваш и изключваш. Живееш както си искаш и очакваш Бог да се покаже отнякъде, когато имаш нужда от Него.

Повечето християни се отнасят към Бога все едно е дух в бутилка. „Господи – имам нужда от това, моля те ела!“. И в момента, в който си получил това, което си искал: „Не ми говори сега Господи, не искам да знам какво мислиш за начина ми на живот в този момент“. Изумително! Така да се отнасяме към Бога на земята и Небето! Превърнали сме Нашия Създател в слуга на създаденото от Него. Вместо да осъзнаем, че ние сме тук, за да Му служим – на Него!

Продължаваме с четенето на стиховете от *Тимотей 4:13*:

13. Докато дойда, внимавай на прочитането, на увещаването и на поучаването.

Говорим за това да се усъвършенстваме в святост, да полагаме максимални усилия да се променяме по образа на Христос. Амин! В Словото се казва, че „Който казва, че

пребъдва в Него, е длъжен да постъпва, както е постъпвал Христос“. Нашият живот трябва все повече да се оприличава на Христос с всеки изминал ден. Не все по-малко. Не да се отдалечаваме, за да разберем с колко можем да се разминем, но да си запазим спасението.

Нека сега да отидем на *1-во Коринтяни 9:24*:

Не знаете ли, че, които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите.

Осъзнавате ли колко не-демократично е това? Тичай така, че да получиш наградата. „Но, не трябва ли всички заедно да си помагаме, да финашираме заедно“.

Не, мисли за себе си, за твоето лично стоене пред Господ. Положи максимални усилия, защото ти бягаш, за да спечелиш. Ти не просто присъстваш с леко тичане да получиш лента, че все пак си взел участие. Тъжно е, когато хората в Америка гледат на ситуацията и не могат да проследят какво я е довело, за да го променят от изходна позиция. Защо в Америка сме на това ниво? Защото премахнаха молитвата и името на Исус от обществения и социален живот. Трябва да се научим на гражданско неподчинение както Мартин Лутър Кинг младши. „Казвате ми, че не мога да се моля в училищата в Името на Исус, но аз ще го правя, каквото и да ми сторите.“

Християните дотолкова са свикнали да се покоряват на законите, че не правят разлика кога вървят срещу Христос за да изпълняват човешки правила. И често са стигнали толкова далеч в стремежа си да угаждат на хора, че вече са напълно убедени, че не могат да променят нищо и че нищо не зависи от тях.

Вместо да осъзнаят колко далеч са стигнали с компромисите и да кажат: „Правилното е правилно, грешното е грешно и аз ще върша това, което Божието Слово определя като правилно“.

Не се оплаквай, че няма молитва в училищата, ако ти не се молиш с децата си у дома. Трябва да се упражняваме в святост и да вършим това, което е правилно пред Бога, дори и да ни струва много в този свят. Проблемът е, че не желаем да платим цената на един посветен на Бога живот. Библията е пределно ясна, че всички, които искат да живеят в святост в Христос Исус, ще бъдат гонени.

Сега ни наричат хейтъри, тъй като не желаем да приемем това, което Холивуд представя за нормално. Нормално е това, което Библията определя за такова. Нормално е това, което дава много плод. Ако не дава добър плод, не е нормално.

Трябва да разберем кои сме ние и да решим колко далеч можем да стигнем. Един от примерите, които имаме за гражданско неподчинение, е Ганди, който дори не е бил християнин. Друг е Мартин Лутър Кинг младши, което се изправил и е казал НЕ на правилата, които са срещу молитвата на обществени места. Той е бил проповедник. Проповедници са водили движенията за граждански права.

Време е Божиите служители да водят, а не да чакат за трохите от масата на правителството. Ако искаме да се усъвършенстваме в святост, трябва да сме готови да платим цената.

Нека прочетем по-надолу:

24. Не знаете ли, че, които тичат на игрището, всички тичат, а само един получава наградата? Така тичайте, щото да я получите.

25. И всеки, който се подвизава, се въздържа от всичко.

Отново срещаме думата себевъздържание или себеконтрол. Те вършат това за да получат тленен венец, а ние нетленен. Тук, Павел сравнява християните със силните олимпийци по онова време, които упражняват постоянна дисциплина и оставят всичко, което им пречи. Виждали ли сте как тренират тези атлети, особено от по-екстремните спортове? Те имат невероятна дисциплина – до най-малките детайли. Павел сравнява тяхната самодисциплина с тази на християните. Казва – ако те правят това за тленен венец. Тленен! Другата година вече те ще са забравени.

Колко повече ние, които се борим за нетленен (вечен) венец, трябва да упражняваме себедисциплина. А има християни, които нямат никаква дисциплина. И понеже нямат дисциплина, нямат и сила на волята. Християни, които нямат никакво устояване в ежедневието си живот, лесно се поддават на всякакви заблуди. И когато дойдат различни доктрини, те навлизат в църквата, защото няма какво противопоставяне.

Време е църквата да се дисциплинира в святост! Време е да се тренирате в устояване на изкушенията от ежедневието! Всичко е позволено, но не всичко е полезно. Бог ни е подарил живот, какво ще направим ние за Него? Ние Му показваме нашата почит и благодарност с нашия начин на живот.

Продължаваме със стих 26: *„И тъй, аз така тичам, не като към нещо неизвестно; така удрям, не като че бия въздуха;“*

С други думи, Павел казва: аз не бия наслуки, прицелвам се. Това е дисциплиниране и концентриране.

Стих 27: *“но уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен.”*

Поробвам тялото си. С други думи дисциплинирам тялото си, не позволявам на тялото да ми казва какво да правя - аз казвам на тялото си какво да прави. Дори в областта на умората, на болестите и немощите, ти трябва да нареждаш на тялото си. Ставаш сутрин, не се чувстваш добре. Реши да не се съобразяваш с тялото си. Ти трябва да представиш тялото си като жертва чиста и свята, ти поробваш тялото си.

“Тяло, няма да се чувстваме зле днес, но ще излезем за Господа, няма да ти позволя да ме държиш в леглото, но ще свърша това, което трябва. Дори ще го върша два часа по-дълго от планираното, за да разбереш, че не ти командваш, а аз“.

Дисциплинираш тялото си. Атакуваш болестите, не им позволяваш да превземат тялото ти. Ако не го направиш – тялото ти ще те командва. Един от най-добрите цитати, които съм чувал от Смит Уигълсуърт.

Попитали го: “Как така никога не си посърнал или отпаднал, но непрекъснато си пълен с живот!?”.

А той отговорил: “Никога не питам Смит Уигълсуърт как се чувства. Аз му казвам как ще се чувства“.

Същото поведение съм виждал и при Лестър Самрал. Той никога не позволяваше на тялото да му казва как да се чувства. Той се събуждаше всяка сутрин в 4 часа. И аз се чудех как е възможно това? Сега знам – той често имаше презокеански пътувания. Когато се върнеше, автоматично се събуждаше в 4ч сутринта.

Същото се случи и с мен, когато започнах да пътувам по-често. Събуждах се всяка сутрин в 4 часа и се удивявах колко много неща мога да свърша.

Трябва да казваш на тялото си какво да прави; това означава да поробиш тялото си. Отново целият стих – „уморявам тялото си и го поробвам, да не би, като съм проповядвал на другите, сам аз да стана неодобрен“. Трябва да държа тялото си под контрол, за да не стана аз неодобрен. Съзнавате ли колко е важно вие да ръководите тялото си? От това може да зависи дали сте одобрени.

Във 2-ро Тимотей глава 2, стихове 1-5:

1. *Ти, прочее, чадо мое, заяквай в благодатта, която е в Христа Исуса.*
2. *И каквото си чул от мене при много свидетели, това предай на верни човеци, които да са способни и други да научат.*
3. *Съучаствувай в страданията като добър войник Исус Христов.*
4. *Никой, служещ като войник, не се вплита в житейски работи, за да угоди на този, който го е записал за войник.*
5. *И ако се подвизава някой в игрите, не се увенчава, ако не се е подвизавал законно.*

Павел казва - за да си добър войник, не трябва да се заплиташ в житейски работи. Въпреки това колко християни познавате, които цял живот са заплетени в житейски работи. Това не е Божията воля. Божията воля е да живееш отделен живот, Бог не иска да си оплетен в ежедневните грижи.

Стих 6: “*Сам трудещият се земеделец трябва пръв да вкуси от плодовете*“.

Ако ние говорим какво е християнството, първо трябва да го живеем. Служителите на Исус Христос не са само проповедниците. Всеки вярващ е призван да служи на Христос

и да проповядва Евангелието с живота си. Преди да казваме на хората как трябва да живеят, първо това трябва да е истина в нашия живот.

Последно да разгледаме Филипяни 3 глава, 9-ти стих и надолу:

9. и да се намеря в Него, без да имам за своя правда оная, която е от закона, но оная, която е чрез вяра в Христа, тоест, правдата, която е от Бога въз основа на вяра,

10. за да позная Него, силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, ставайки съобразуван със смъртта Му,

11. дано всякак достигна възкресението на мъртвите.” Това е апостол Павел, той казва дано всякак да достигна.

12. Не че съм сполучил вече, или че съм станал вече съвършен; но гоня изподир, дано уловя, понеже и аз бидох уловен от Христа Исуса.” Той казва - аз продължавам да гоня да уловя, продължавам да полагам усилие.

13. Братя, аз не считам, че съм уловил, но едно правя, - като забравям задното и се простирам към предното,

14. пускам се към прицелната точка за наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса.

В Православния превод стих 14: „тичам към целта - към наградата на горното от Бога призвание в Христа Исуса.”

Павел казва, че той се стреми, той тича, той прави всичко, което зависи от него за наградата на горното от Бога призвание.

15. И тъй, ние, които сме зрели, нека мислим така; и ако мислите вие нещо другояче, Бог ще ви открие и него

16. Само нека [имаме за правило да] живеем според това, в което сме достигнали [същото да мъдруваме].

17. Братя, бъдете всички подражатели на мене и внимавайте на тия, които се обхождат така, както имате пример в нас.

Много служители се страхуват да кажат както Павел казва: „Бъдете всички подражатели на мене“. Повечето от тях ще кажат: „Не гледайте на мене! Гледайте към Исус“. Това, обаче не е в Библията. (Освен, че Христос го казва за фарисеите). За Божиите служители се казва, че трябва да са последователи на Христос, които правят последователи на Христос. Не можем да казваме на хората: „Не правете това, което аз върша, а онова, което ви говоря“. Трябва да можем да кажем: „Следвай ме така, както аз следвам Христос“, без да се страхуваме, че някой може да каже „А за онази част от живота ти?“.

Ние трябва да отхвърлим идеята „Гледайте към Бога, не гледайте към човек“. Разбира се, не гледаме към човека за спасение, но истинските последователи трябва да бъдат пример за останалите, иначе как се очаква да светят в тъмнината.

Случва се служителят да падне. Ние сме призвани да издигаме човека и да се молим за него, дори ако чуем нещо негативно. Не гледаме на човек като очакване за съвършенство. Дори Павел казва, че все още не е съвършен. Но той е бил достатъчно смел да каже: „Бъдете подражатели на мене, както аз съм подражател на Христос“. Нашият живот трябва да отговаря на писаното в Евангелието. Абсурдно е да проповядваме Евангелието и да живеем като всички останали или да се страхуваме да не би останалите да видят живота ни, който се различава от Словото.